

Oss synes möjligheten att på frivillig väg få till stånd en redovisning av den art här är fråga ha dokumenterats såsom obefintlig under de mer än tio år som förflutit sedan de sakkunniga avgav sitt betänkande, och att därför endast möjligheten av en lagstadgad ekonomisk redovisningsskyldighet för partierna återstår.

Med åberopande av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i syfte att få till stånd lagstadgad skyldighet för organisationer som bedriver politisk propaganda att årligen offentligt redovisa formerna för och omfattningen av sin finansiering.

Stockholm den 21 januari 1964

Anders Haglund

Sven Hammarberg

Karl-Gust. Andersson

Sven Ekström

Oskar Lindkvist

i Iggesund

Nr 108

Av herrar **Magnusson** i Borås och **Eliasson** i Moholm, *angående procentsatsen för uttag av ATP-avgift.*

(Lika lydande med motion nr 86 i Första kammaren)

Enligt gällande lag om allmän försäkring skall försäkringen för tilläggs-pension finansieras genom avgifter som uppsamlas i allmänna pensionsfonden. Avgifterna skall vara så avvägda, att de tillsammans med andra tillgängliga medel förslår till bestridande av pensionsutbetalningar, förvaltningskostnader etc., ävensom till den fondbildning som må finnas erforderlig. ATP-systemet är i princip ett fördelningssystem.

Frågan om fondens storlek har inte närmare angivits i lagen. I 1958 års principproposition (nr 55) uttalades emellertid, att en fondbildning var erforderlig *dels* för att ersätta det sparande, som kunde förväntas falla bort som en följd av pensionssystemets införande, *dels* för att möjliggöra ett jämnt och planmässigt avgiftsuttag oavsett konjunkturvariationer, förändringar i befolkningsstrukturen etc.

För vår del vill vi inte bestrida att även i ett fördelningssystem en viss fondbildning kan vara försvarbar ur buffertsynpunkt, dvs. för att onödiggöra kortsiktiga variationer i avgiftsuttaget. Vi kan däremot inte dela uppfattningen att uppbyggandet av en stor fond skulle vara behövligt för att trygga pensioneringen, eftersom detta innebär att man bortser från ATP:s karaktär av fördelningssystem och grundar sina ställningstaganden och värderingar på en felaktig analogi med ett premiereservsystem.

Som tidigare påpekats var ett av motiven till en fonduppbyggnad att ersätta det sparandebortfall som kunde bli en följd av ATP:s införande. Det kan emellertid konstateras att sparandebortfallet blivit mindre än befarat.

Enligt vår uppfattning måste det vara riktigare att genom en lämplig utformning av den ekonomiska politiken och genom olika sparfrämjande åtgärder stimulera till en ökning av det enskilda sparandet än att öka det kollektiva sparandet genom höga ATP-avgifter. Fonden kommer med det 1963 beslutade avgiftsuttaget att 1969 uppgå till 25,3 miljarder.

Frågan om ATP-fondens uppbyggnad och storlek bör främst bedömas från samhällsekonomiska synpunkter. När riksdagen 1963 fattade beslut om avgiftsuttaget under perioden 1965—1969 framhölls från vårt håll bl. a. följande: »Vi finner det högst förvånande att departementschefen föreslår ett avgiftsuttag som medför en fondbildning 1969 om 25,3 miljarder kr. endast med den motiveringen, att 'en fondbildning inom tilläggserspensioneringen av denna storleksordning synes vara väl förenlig med de mera långsiktiga kapitalmarknadssynpunkter som bör beaktas i detta sammanhang'. Några som helst undersökningar om en fond av denna storleksordning kan placeras produktivt och förräntas av inkomster, bildade i produktionen, förekommer sålunda inte. Enligt vår uppfattning bör dessa frågor närmare utredas innan avgifterna höjes.»

Svenskt näringsliv kommer med all sannolikhet att under återstoden av 1960-talet utsättas för en starkt ökande konkurrens — inte minst från den under utbyggnad varande europeiska stormarknaden. Det beslutade avgiftsuttaget kommer att försvåra de enskilda företagens konkurrenskraft — inte minst de mindre och medelstora företagens. För lantbrukarna innebär ett avgiftsuttag av den beslutade storleksordningen en orimlig belastning på disponibla inkomster.

Vi vill därför föreslå att avgiftens storlek under åren 1965—1969 förbli-
ver vid den under 1964 gällande nivån.

Äberopande det anförda hemställas,

att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

Lag

angående procentsatsen för uttag av avgift under åren 1965—1969 till försäkringen för tilläggserspension

Härigenom förordnas, att den i 19 kap. 5 § lagen om allmän försäkring omförmälda procentsatsen för uttag av avgift till försäkringen för tilläggserspension skall för ettvar av åren 1965—1969 utgöra sju.

Stockholm den 21 januari 1964

Tage Magnusson

i Borås

Rolf Eliasson

i Moholm